

Eventyrerne var nær blevet kørt i grøften af denne lastbil.

lidt bagefter planen, og måtte køre de næsten 800 km til Gibraltar i et stræk. De måtte tage natten til hjælp, og medens den ene måtte synge højt eller snakke med sig selv for at holde sig vågen, kunne den anden få et par timers lur i sidevognen, inden han skulle overtage styret. Efterfølgende kunne de to skuespillere godt se, at det var en noget risikabel køretur på små bjergveje med stejle bjergskråninger.

Den nye Nimbus klarede turen i fin stil, og først da de efter 8.000 km for alvor kommer ud i ørkenen i Nordafrika får de problemer. Motorcyklen sætter sig utallige gange fast i sandet, og der er ikke andet at gøre end at grave den fri med de bare hænder og lægge jakkerne under hjulene, så de kunne få bid.

Turen gennem den libyske ørken satte døg for alvor både motorcykel og skuespillere på prøve. De var på forhånd blevet advaret af de lokale mod turen gennem ørkenen, der kunne spare dem fire dages ventetid på en færge. Den blev en prøvelse. Efter en halv time sad de fast i sandet. Maskinen hamrede og sled, den ene skubbede bag på, medens den anden gik ved siden af og styrede og regulerede maskinen, den kunne ikke trække, hvis de satte sig op på den. De to skuespillere glemmer aldrig turen i den libyske ørken, hvor motorcyklen ofte borede sig så fast, at de ligefrem måtte løfte den 270 kg tunge maskine fri – og så i 40 graders varme.

"Bussen" kom forbavsende godt gennem strabadserne i ørkenen. Kun sidevognsfjedrene måtte midlertidigt repareres med to reserveslanger, og efter motoren var rensset for sand, var de klar til at køre videre. Slangerne til at holde sidevognen holdt dog ikke længe, og blev senere erstattet af andre fjedre. Palle Huld og Elith Foss fik senere at vide, at de sikkert var de første, der havde kørt gennem den libyske ørken på motorcykel!

Udover utallige punkteringer forløb de første mange tusinde kilometer af turen uden større uheld. Først i Tyrkiet går det for alvor galt, da de ramler ind i en stor sten på vejen, og sidevognstellet nærmest bliver splittet ad. De er lige ved at gøre klar til at afmontere og efterlade sidevognen, da de ser en mindre jernbanestation i det fjerne. De vil derfor prøve at få motorcykel og sidevogn med toget, så de kan få repareret den ved næste større by, da der – midt i ingenting - tilfældigt kommer en bil forbi med seks mekanikere. De får flikket sidevognen sammen, så de kan køre de 50 km videre til næste by.

Der var ikke nogen, der kunne reparere motorcyklen i denne by, og de "snød" derfor og tog toget de næste 200 km. I denne by klarede 14 mand reparationen af sidevognen i løbet af 4 timer, og de kunne køre videre.

Det sammenflikkede sidevognsstel holdt lige til 20 kilometer før færgen til Gedser. De bandt det sammen med reb og kom frem til en mekaniker i Rostock, hvor de kunne få nogle bolte og låne værktøj, så de kunne få repareret stellet så meget, at de kunne køre til færgen i Warnemünde.

Palle Huld prøver fortidens transportmiddel i Afrika.

holde den kørende på så lang en tur. Fabrikant Fisker fik lavet en speciel kuffert til motorcyklen, og de kongelige skuespillere gik en hel uge på fabrikken, hvor de skilte flere motorcykler ad for at se, hvad der var indeni og få fundet ud af hvilke strengt nødvendige reservedele de absolut måtte have med – og ikke mindst lære hvordan de blev udskiftet, hvis det blev nødvendigt. Alle deres ledige timer i maj måned 1935 blev brugt på at lære "Bussen" at kende. De skulle også lære den specielle teknik med at køre med sidevogn, som Palle Huld aldrig havde prøvet før.

Den 1. juni 1935 var både de og motorcyklen trimmet og klar til turen, der startede fra fabrikken på Peter Bangs Vej. Alle medarbejdere lige fra mekanikerdrengene til direktør Fisker fra fabrikken var klar til at sende dem af sted på den lange tur. Flere af de ansatte havde dog ikke meget fidus til de to blege skuespillere, der knap nok kunne holde ordentligt på en skruenøgle.

Turen gik planmæssigt fra starten. I Tyskland var Hitler kommet til magten, og de nød at drøne ned at de perfekte nye autobaner, men de oplevede også det gryende jødehad, da de slog lejr for natten i deres sponserede telt fra Crome & Goldschmidt. De to meget jødiske navne, som var trykt med store bogstaver på teltdugen, kunne allerede på det tidspunkt ophidse de tyske nazigendarmere.

Motorcyklen spandt fint på turen ned gennem Europa, og for at holde pifingre væk om natten, havde de konstrueret deres egen tyverisikring. Presenningen, de lagde over motorcyklen om natten, blev nemlig koblet til motorcyklens horn, så hvis presenningen blev fjernet, gav hornet sig til at tude. Så håbede Palle Huld og Elith Foss de vågnede ved dette.

Palle Huld og Elith Foss havde lagt et nøjagtigt program for deres tur, der skulle nås i deres ferie fra Det kongelige Teater. Da de forlod Madrid på 9. dagen var de kommet